

Selim III

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 19 | Nivo: Filozofski fakultet Nis

Крајем XVII и почетком XIX века, Османско Царство доживљавало је дубоку кризу у свим областима државног, јавног и економског живота. Европске силе, нарочито Русија, све су више јачале и истицале се модерним наоружањем.

Османско царство је услед нових војно политичких прилика у европи, које су биле изазване Француском револуцијом 1789. и Наполеоновим ратовима, доживљавало је судбоносне године државног опстанка. Јасно је било да се мора посегнути за коренитим променама.

Султан Абдулхамид I (1774-1789.), после Кучук-кајнарџиског мира, у жељи да обезбеди модерна сретства за одбрану свог царства (порази од Руса представљали су озбиљну лекцију), посветио је велике напоре да потпуно обнови артиљерију и морнарицу. Организовао је нови артиљериски корпус наоружан топовима. Започета је и градња модерних бродова са учешћем страних стручњака. Формирана је војска новог типа, која је по неким аспектима имала западне одлике.

Неопходност јаке османске војске постала је јасна када је царица Катарина II Отворено показала своје намере и већ 1779. после две године борбе, анексирала Крим. Султан је био приморан да призна Руску анексију Крима.

Милитаристичко расположење у Истамбулу превагнуло је доласком новог везира Коџа-Јусуф паше. Русији је упућен ултиматум са захтевом да се повуче из Грузије и са Крима (14.8.1787.) на шта је Русија одговорила објавом рата месец дана касније. Рат се завршио без губитака за османлије, захваљујући догађајима у Пољској, а потом оним у Француској који су интересе Аустрије и Русије окренули ка западу. Миром у Свиштеву 4.8.1791. задржан је статус quo између два царства. Са Русијом је потписао мир у Јашију 9.1.1792. којим је призната Руска анексија Крима и Грузије, а Дњестар је постао нова граница између два царства. У међувремену на османски престо је дошао нови султан, Селим III који је наставио реформе Абдулхамида I и учврстио их.

Почетак владавине Селима III

Стање Турске после Јашког мира карактерише неколико неповољних момената. У унутрасњој борби између реформне и конзервативне струје, самовољна влада паша и јаничара у појединим покрајинама царства. У спољним односима јача агресивност Русије, уништење Пољске која је донекле служила као бедем између Русије и Турске, поколебано традиционално пријатељство Француске и напад ове на Египат. Несрећни ратови показали су Турцима да организација и опрама њихове војске далеко заостаје за војскама хришћанских држава. Они су увиђали да су у великом заостатку према европским државама и по уређењу своје дипломатске службе.

Рођен 1761. Селим III је још више од Абдулхамида I, показао жељу за обновом османске државе, која га је учинила правим претечом реформаторских султана и великих везира XIX века. Можемо рећи да са њим почиње нова фаза у историји османске државе, исто тако се може сматрати и једним од „просветитељских“ владара који су обележили ову епоху.

Селим III није био заинтересован само за реформе у османској војсци, већ је хтео да се упозна и са другим светским уређењима, посебно Француским

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com